

de ud af, om strafferammerne i straffeloven udnyttes.

Det er en helt ny bestemmelse, vi sætter ind. Men jeg er da tilhænger af, at vi også bruger de straffebestemmelser, der findes i særlovgivningen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Må jeg godt spørge hr. Bjørn Elmquist, der jo også er uddannet jurist, og som talte meget om virksomhederne, der tjente på det her: Er det ikke sådan, at der i forvejen er mulighed for at konfiskere beløb, når man kan bevise, at der foreligger en indtjening? Er det ikke korrekt?

Kan hr. Bjørn Elmquist nævne nogle sager, hvor der i dag efter særlovgivning er en straffesag på 2 år – han er meget optaget af miljøet og er inde i sagerne – hvor der er givet over 6 måneders fængsel, og hvor mange sager tror hr. Bjørn Elmquist overhovedet, der er, hvor der er givet over 6 måneders fængsel? Det synes jeg var interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er jo rigtigt nok, at jeg er uddannet jurist. Jeg er jo altså ikke ansat i politiet, så der er grænser for, hvor megen agtelse jeg vil få fra fru Birthe Rønn Hornbech. Det ved jeg.

Men jeg synes, at de her spørgsmål skal besvares af Retsudvalget. Jeg er helt på det rene med, at der næsten ikke findes nogen frihedsstraffe og slet ikke i det omfang, som fru Birthe Rønn Hornbech nævner her.

Men læg så også mærke til, at her kommer dog ad lovgivningsvej et meget klart signal fra Folketinget til de retsudøvende myndigheder, herunder også domstolene, om, at vi ser med betragtelig alvor på den her slags forbrydelser i det omfang, de bliver begået – og dette er til hr. Poul Nødgaard – for jeg vil da ikke stå og grise danske virksomheder eller dansk erhvervsliv til. Her taler vi om noget, der skal have høj præventiv effekt, så høj, at der forhåbentlig bliver meget, meget få af denne slags sager.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så kan jeg vist nærmest sige, at vi fik det på plads, at der sådan set ikke rigtig er nogen domme, der er værd at tale om. Det er jo også det, professor Gorm Toftegaard Nielsen hele tiden siger.

Så vil jeg godt spørge hr. Bjørn Elmquist, der altid er meget optaget af forbrydernes retssikkerhed: Gælder det også her? Er vi enige om, at der skal gælde de samme regler om ransagning, om fængsling, om anholdelse, om beslaglæggelse, om tilvejebringelse af beviser, om bevis, om tilfældighedsfund og om bevisbyrde? Kan vi være enige om, at her skal gælde det samme? Det nytter ikke noget, at en kontrollerende myndighed kommer ud og siger, at de bare kontrollerer og så begynder at rejse en straffesag, uden den pågældende får en sigtets retsstilling. Kan vi være enige om det?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det kan vi i hvert fald være enige om. Der er for mig ingen forskel i retssikkerhedskravene, uanset hvilken forbrydelse man er mistænkt eller sigtet for, men så vil jeg altså også have fru Birthe Rønn Hornbechs garanti for, at hun ikke vender på en tallerken, som vi så tit ser. Hvis det er nogle, man tror er ens eget partis vælgere – vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech – så slås man med næb og klør for deres grundlovssikrede rettigheder, men i det øjeblik de hører til blandt de banale kriminelle, der er et helt andet sted i samfundet, ja, så er det en by i Sibirien.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, hr. Bjørn Elmquist bliver meget plat. Det var hr. Bjørn Elmquist og ikke mig, der stemte for Tvindloven, husk det. Jeg har stemt mod alle særlove herinde for at tilkendegive, at jeg ikke bryder mig om, at man gør forskel på dem, man kan lide, og dem, man ikke kan lide. Det er hr. Bjørn Elmquist, der gør forskel, ikke mig.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er nok, fordi det har været så glat ude på vejene i dag, at hr. Bjørn Elmquist mere eller mindre kommer på glatis i øjeblikket, når hr. Elmquist siger, at virksomhederne er visse partiers vælgere eller sådan noget i den retning. Jeg synes, det var en fuldstændig absurd udtalelse, for hvad er situationen? Store danske virksomheder har jo, så vidt jeg ved, også ansat nogle enkelte radikale rundt omkring. Sådan er virksomhederne skruet sammen, at der jo er ansat folk af alle mulige slags.